د قرآن نور

شپاړس جز – درس 156 : سورة مريم – 1-34

بِسۡمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحۡمَٰنِ ٱلرَّحِيمِ

كهيعص ﴿١﴾
كهٰيٰعص- دا حروف مقطعات دی

ذِكْرُ	رَحْمَتِ	رَبِّكَ	عَبْدَهُ	زَكَرِيَّا ﴿٢﴾
ذ ك ر	ر ح م	ر ب ب	ع ب د	
ذکر دے	د رحمت	ستا د رب	په خپل بنده	زکریا باندِ

إِذْ	نَادَىٰ	رَبَّهُ	نِدَاءً	خَفِيًّا ﴿٣﴾
	ن د و	ر ب ب	ن د و	خ ف ي
چه کله	هغه آواز ورکړو	خپل رب ته	آواز	پټ

قَالَ	رَبِّ	إِنِّي	وَهَنَ	الْعَظْمُ	مِنِّي	وَاشْتَعَلَ	الرَّأْسُ
ق و ل	ر ب ب		و ه ن	ع ظ م		ش ع ل	ر أ س
هغه اووئيل	اے ځما ربه	بے شکه ځه	کمزوری شوی دی	هډوکی	ځما	او تک سپن شو	سر/ ویښته

شَيْبًا	وَلَمْ	أَكُن	بِدُعَائِكَ	رَبِّ	شَقِيًّا ﴿٤﴾
ش ي ب		ك و ن	د ع و	ر ب ب	ش ق و
د بوډاوالی نه	او نه يم	شوے ځه	سره ستا د دعا	اے ځما ربه	محرومه/ بے نوا

وَإِنِّي	خِفْتُ	الْمَوَالِيَ	مِن وَرَائِي	وَكَانَتِ	امْرَأَتِي	عَاقِرًا
	خ و ف	و ل ي	و ر ي	ك و ن	م ر أ	ع ق ر
او بے شکه ځه	ځه ويريږم	د وارثانو نه	وروسته له خپل ځان نه	او ده	ښځه ځما	شنډه/ وچه

فَهَبْ	لِي	مِن لَّدُنكَ	وَلِيًّا ﴿٥﴾
و ه ب		ل د ن	و ل ي
پس راکړے	ماله	د خپل طرفنه	يو وارث

يَرِثُنِي	وَيَرِثُ	مِنْ آلِ يَعْقُوبَ	وَاجْعَلْهُ	رَبِّ	رَضِيًّا﴿٦﴾
ورث	ورث	أول	ج ع ل	ر ب ب	ر ض و
چه هغه وارث شی څما	او وارث شی	د آل یعقوب	او جوړ کړے هغه	اے څما ربه	غوره

يَا زَكَرِيَّا	إِنَّا	نُبَشِّرُكَ	بِغُلَامٍ	اسْمُهُ	يَحْيَىٰ	لَمْ
		ب ش ر	غ ل م	س م و		
اے زکریا	بے شکه مونږ	مونږ خوشخبری درکوؤ تاله	د یو هلک	نوم د هغه	یحیٰ دے	نه دے

نَجْعَل	لَّهُ	مِن قَبْلُ	سَمِيًّا﴿٧﴾
ج ع ل		ق ب ل	س م و
مونږ جوړ کړے	د هغه دپاره	د دے نه وړاندې	هم نامه

قَالَ	رَبِّ	أَنَّىٰ	يَكُونُ	لِي	غُلَامٌ	وَكَانَتِ	امْرَأَتِي	عَاقِرًا
ق و ل	ر ب ب	أ ن ي	ك و ن		غ ل م	ك و ن	م ر أ	ع ق ر
اووئیل	اے څما ربه	څنګه	کیدے شی	څما دپاره	څوئے	چه ده	ښځه څما	شنډه/ وچه

وَقَدْ	بَلَغْتُ	مِنَ الْكِبَرِ	عِتِيًّا﴿٨﴾
	ب ل غ	ك ب ر	ع ت و
او بے شکه	رسیدلے یم څه	د بوډاوالی	آخری حد ته

قَالَ	كَذَٰلِكَ	قَالَ	رَبُّكَ	هُوَ	عَلَيَّ	هَيِّنٌ	وَقَدْ
ق و ل		ق و ل	ر ب ب			ه و ن	
هغه اووئیل	هم دغه شان	فرمائیلی دی	رب ستا	هغه	په ما باندې	ډیر آسان دے	او بے شکه

خَلَقْتُكَ	مِن قَبْلُ	وَلَمْ	تَكُ	شَيْئًا﴿٩﴾
خ ل ق	ق ب ل		ك و ن	ش ي أ
پیدا کړے بے ما ته	د دے نه وړاندې	او نه	وے ته	څه شے

قَالَ	رَبِّ	اجْعَل	لِّي	آيَةً	قَالَ	آيَتُكَ	أَلَّا
ق و ل	ر ب ب	ج ع ل		أ ي ي	ق و ل	أ ي ي	
اووئيل	اے ځما ربه	جوړ کړے	ځما دپاره	يوه نښه	اوفرمائيل	نښه ستا	چه مه

تُكَلِّمَ	النَّاسَ	ثَلَاثَ	لَيَالٍ	سَوِيًّا ﴿١٠﴾
ك ل م	ن و س	ث ل ث	ل ي ل	س و ي
ته به خبرې کوے	د خلقو سره	درے	شپې	صحيح سلامت

فَخَرَجَ	عَلَىٰ قَوْمِهِ	مِنَ الْمِحْرَابِ	فَأَوْحَىٰ	إِلَيْهِمْ
خ ر ج	ق و م	ح ر ب	و ح ي	
پس هغه راووتو	خپل قوم ته	د محراب نه/ د عبادت ځائے نه	نو هغه اشاره اوکړه	طرفته د هغوئ

أَن	سَبِّحُوا	بُكْرَةً	وَعَشِيًّا ﴿١١﴾
	س ب ح	ب ك ر	ع ش و
چه	تسبيح کوئ/ پاکی بيانوئ	سحر	او ماښام

يَا يَحْيَىٰ	خُذِ	الْكِتَابَ	بِقُوَّةٍ	وَآتَيْنَاهُ	الْحُكْمَ	صَبِيًّا ﴿١٢﴾
	أ خ ذ	ك ت ب	ق و ي	أ ت و	ح ك و	ص ب و
اے يحيیٰ	اونيسه	کتاب	د قوت سره	او ورکړو هغه له مونږ	حكمت/ دانائی	د وړوکوالی نه

وَحَنَانًا	مِّن لَّدُنَّا	وَزَكَاةً	وَكَانَ	تَقِيًّا ﴿١٣﴾
ح ن ن	ل د ن	ز ك و	ك و ن	و ق ي
او رحمدلی/ ترس کول	د خپل طرفنه	او پاکيزګی	او وو هغه	پرهيزګار

وَبَرًّا	بِوَالِدَيْهِ	وَلَمْ	يَكُن	جَبَّارًا	عَصِيًّا ﴿١٤﴾
ب ر ر	و ل د		ك و ن	ج ب ر	ع ص ي
او نيک وو	سره د خپل مورو پلار	او نه	وو هغه	سرکشه/ متکبر	نافرمانه

وَسَلَامٌ	عَلَيْهِ	يَوْمَ	وُلِدَ	وَيَوْمَ	يَمُوتُ
س ل م		ي و م	و ل د	ي و م	م و ت
او سلام دے	په هغه باندِ	په كومه ورځ چه	هغه پيدا شو	او په كومه ورځ چه به	هغه وفات كيږى

وَيَوْمَ	يُبْعَثُ	حَيًّا ﴿١٥﴾
ي و م	ب ع ث	ح ي ي
او په كومه ورځ چه	هغه راپاځي	ژوندے

وَاذْكُرْ	فِي الْكِتَابِ	مَرْيَمَ	إِذِ	انتَبَذَتْ	مِنْ أَهْلِهَا	مَكَانًا
ذ ك ر	ك ت ب			ن ب ذ	أ ه ل	ك و ن
او ذكر كوه	په كتاب كښ	د مريم	چه كله	هغه جدا شوه	د خپل كور والونه	په يو ځائے باندِ

شَرْقِيًّا ﴿١٦﴾
ش ر ق
مشرق طرفته

فَاتَّخَذَتْ	مِن دُونِهِمْ	حِجَابًا	فَأَرْسَلْنَا	إِلَيْهَا	رُوحَنَا
أ خ ذ	د و ن	ح ج ب	ر س ل		ر و ح
بيا هغه جوړه كړه	د هغوئ د طرفنه	يوه پرده	نو اوليږل مونږ	طرفته د هغې	خپل روح (فرشته)

فَتَمَثَّلَ	لَهَا	بَشَرًا	سَوِيًّا ﴿١٧﴾
م ث ل		ب ش ر	س و ي
نو هغه په شكل شو	د هغې دپاره	د يو انسان	كامل

قَالَتْ	إِنِّي	أَعُوذُ	بِالرَّحْمَـٰنِ	مِنكَ	إِن	كُنتَ	تَقِيًّا ﴿١٨﴾
ق و ل		ع و ذ	ر ح م			ك و ن	و ق ي
هغې اوفرمائيل	بے شكه ځه	ځه پناه اخلم	د رحمٰن	ستا نه	كه چرے	بے ته	متقى/ ويريدو والا

د قرآن نور

شپاړس جز – درس 156 : سورة مريم – 34-1

قَالَ	إِنَّمَا	أَنَا	رَسُولُ	رَبِّكِ	لِأَهَبَ	لَكِ	غُلَامًا	زَكِيًّا ﴿١٩﴾
ق و ل			ر س ل	ر ب ب	و ه ب		غ ل م	ز ك و
هغه اووئيل	بې شکه	زه	رالیږلے شوے یم	ستا رب	څکه چه زه درکړم	تاله	يو هلک	پاکيزه

قَالَتْ	أَنَّىٰ	يَكُونُ	لِي	غُلَامٌ	وَلَمْ	يَمْسَسْنِي	بَشَرٌ
ق و ل	أ ن ي	ك و ن		غ ل م		م س س	ب ش ر
هغې اوفرمائيل	څنګه	کيدے شي	ځما	يو هلک	حالانکه نه دے	لاس راوړے ماله	چا بنده

وَلَمْ	أَكُ	بَغِيًّا ﴿٢٠﴾
	ك و ن	ب غ ي
او نه	يم ځه	بدكاره

قَالَ	كَذَٰلِكِ	قَالَ	رَبُّكِ	هُوَ	عَلَيَّ	هَيِّنٌ ۖ
ق و ل		ق و ل	ر ب ب			ه و ن
هغه اووئيل	دغه شان (به کيږی)	اوفرمائيل	ستا رب	هغه	په ما باندِ	ډير آسان دے

وَلِنَجْعَلَهُ	آيَةً	لِّلنَّاسِ	وَرَحْمَةً	مِّنَّا ۚ	وَكَانَ
ج ع ل	أ ي ي	ن و س	ر ح م		ك و ن
او څکه چه مونږ جوړ کړو هغه	يوه نښه	د خلقو دپاره	او رحمت	ځمونږ د طرفنه	او دے ادا

أَمْرًا	مَّقْضِيًّا ﴿٢١﴾
أ م ر	ق ض ي
يو كار	پوره كيدو والا

فَحَمَلَتْهُ	فَانتَبَذَتْ	بِهِ	مَكَانًا	قَصِيًّا ﴿٢٢﴾
ح م ل	ن ب ذ		ك و ن	ق ص و
نو هغه حامله شوه په هغه	بيا هغه جدا شوه	سره د هغې	په يو ځائ باندِ	لرى

فَأَجَاءَهَا	الْمَخَاضُ	إِلَىٰ	جِذْعِ	النَّخْلَةِ	قَالَتْ	يَا لَيْتَنِي
ج ي أ	م خ ض		ج ذ ع	ن خ ل	ق و ل	
نو راوسته هغه	درد د پيدائش	طرفته	د تنې	د کجورى	هغې اوفرمائيل	اے کاش چه ځه وے

د قرآن نور

شپاړس جز – درس 156 : سورة مريم – 34-1

مِتُّ	قَبْلَ	هَـٰذَا	وَكُنتُ	نَسْيًا مَّنسِيًّا﴿٢٣﴾	
م و ت	ق ب ل		ك و ن	ن س ي	ن س ي
مړه شوے وے	مخکښ	د دے نه	او وے ځه	هیره تیره	

فَنَادَاهَا	مِن تَحْتِهَآ	أَلَّا	تَحْزَنِي	قَدْ	جَعَلَ
ن د و	ت ح ت		ح ز ن		ج ع ل
نو آواز اوکړو هغې ته (فرشتې)	د هغې د لاندِ نه	چه مه	غمګینه کیږه	بے شکه	جوړه کړی ده

رَبُّكِ	تَحْتَكِ	سَرِيًّا﴿٢٤﴾
ر ب ب	ت ح ت	س ر ي
ستا رب	ښکته ستا نه	یو چینه

وَهُزِّيٓ	إِلَيْكِ	بِجِذْعِ	النَّخْلَةِ	تُسَاقِطْ
ه ز ز		ج ذ ع	ن خ ل	س ق ط
او اوړقوه/ اوخوزوه	خپل طرفته	تنه	د کجورى	نو هغه به راواغورزوی

عَلَيْكِ	رُطَبًا	جَنِيًّا﴿٢٥﴾
	ر ط ب	ج ن ي
په تا لاندِ	پخے کجورى	تازه

فَكُلِي	وَاشْرَبِي	وَقَرِّي	عَيْنًا	فَإِمَّا	تَرَيِنَّ	مِنَ الْبَشَرِ	أَحَدًا	فَقُولِي
أ ك ل	ش ر ب	ق ر ر	ع ي ن		ر أ ي	ب ش ر	أ ح د	ق و ل
بیا خوره	او څکه	او یخی کړه	سترګې	بیا که چرے	اووینې ته	د انسانانو نه	یو کس	نو اوواېه

إِنِّي	نَذَرْتُ	لِلرَّحْمَـٰنِ	صَوْمًا	فَلَنْ	أُكَلِّمَ	الْيَوْمَ
	ن ذ ر	ر ح م	ص و م		ك ل م	ي و م
بے شکه ځه	نذر منلے دے ما	د رحمٰن دپاره	د روژے	نو هیڅ کله نه	ځه خبرى کولے شم	نن

إِنسِيًّا﴿٢٦﴾
أ ن س
د چا انسان سره

فَأَتَتْ	بِهِ	قَوْمَهَا	تَحْمِلُهُ	قَالُوا	يَا مَرْيَمُ
أ ت ي		ق و م	ح م ل	ق و ل	
نو هغې راوړو	هغه	خپل قوم له	هغې اوچت کړے وو هغه	هغوئ اووئیل	اے مریم

لَقَدْ	جِئْتِ	شَيْئًا	فَرِيًّا ﴿٢٧﴾
	ج ي أ	ش ي أ	ف ر ي
البته بے شکه	راوړے دے تا	یو شے	ډیر بد/ عجیبه

يَا أُخْتَ	هَارُونَ	مَا	كَانَ	أَبُوكِ	امْرَأَ	سَوْءٍ	وَمَا	كَانَتْ	أُمُّكِ	بَغِيًّا ﴿٢٨﴾
أ خ و			ك و ن	أ ب و	م ر أ	س و أ		ك و ن	أ م م	ب غ ي
اے خور	د هارون	نه	وو	پلار ستا	سړے	بد	او نه	وه	مور ستا	بدکاره

فَأَشَارَتْ	إِلَيْهِ	قَالُوا	كَيْفَ	نُكَلِّمُ	مَن
ش و ر		ق و ل	ك ي ف	ك ل م	
نو هغې اشاره اوکړه	طرفته د هغه	هغوئ اووئیل	څنګه	مونږ خبرې اوکړو	د هغه سره چه

كَانَ	فِي الْمَهْدِ	صَبِيًّا ﴿٢٩﴾
ك و ن	م ه د	ص ب و
دے هغه	په غیږه کښ	یو بچے

قَالَ	إِنِّي	عَبْدُ	اللَّهِ	آتَانِيَ	الْكِتَابَ
ق و ل		ع ب د	أ ل ه	أ ت ي	ك ت ب
هغه اووئیل	بے شکه څه	بنده یم	د الله	هغه راکړے دے ماله	کتاب

وَجَعَلَنِي	نَبِيًّا ﴿٣٠﴾
ج ع ل	ن ب أ
او هغه جوړ کړے یم څه	یو نبی

د قرآن نور

شپاړس جز – درس 156 : سورة مريم – 1-34

وَجَعَلَنِي	مُبَارَكًا	أَيْنَ مَا	كُنتُ	وَأَوْصَانِي
ج ع ل	ب ر ك		ك و ن	و ص ي
او هغه جوړ کړے يم څه	مبارک	چه چرته هم	څه يم	او هغه ماته تاکيد کړے دے

بِالصَّلَاةِ	وَالزَّكَاةِ	مَا دُمْتُ	حَيًّا﴿٣١﴾
ص ل و	ز ك و	د و م	ح ي ي
د مونځ/ د لمونځ	او زکاة	چه ترڅو پورے څه يم	ژوندے

وَبَرًّا	بِوَالِدَتِي	وَلَمْ	يَجْعَلْنِي	جَبَّارًا	شَقِيًّا﴿٣٢﴾
ب ر ر	و ل د		ج ع ل	ج ب ر	ش ق و
او نيک سلوک کولو والا	د خپلې مور سره	او نه	هغه جوړ کړے يم څه	سرکشه	بدبخته

وَالسَّلَامُ	عَلَيَّ	يَوْمَ	وُلِدتُّ	وَيَوْمَ	أَمُوتُ
س ل م		ي و م	و ل د	ي و م	م و ت
او سلامتی ده	په ما باندِ	په کومه ورځ چه	پيدا شوم څه	او په کومه ورځ چه به	څه مرم

وَيَوْمَ	أُبْعَثُ	حَيًّا﴿٣٣﴾
ي و م	ب ع ث	ح ي ي
او په کومه ورځ چه به	څه رااوچتيږم	ژوندے

ذَٰلِكَ	عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ ۚ	قَوْلَ	الْحَقِّ	الَّذِي	فِيهِ	يَمْتَرُونَ﴿٣٤﴾
	ب ن ي	ق و ل	ح ق ق			م ر ي
دا دے	عيسیٰ ابن مريم	خبره	ريشتينی	هغه چه	په هغې کښ	هغوئ شک کوی